

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 frt. Vidékre 5 frt. 50 kr.
Fél „ 2 „ 50 kr. „ 2 „ 75 „
Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Jabukai utca: 121.

Ide küldendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden közlemények.

HIRDETÉSEK DIJJA:

Három hasábos petítor 6 kr. Nyiltéri három hasábos petítor 10 kr.

Bélyegdíj külön minden hirdetésért 30 kr.

Az uzsora törvény

M. F-től.

II.

Áttérve az uzsoratörvény a mi viszonyainkra vonatkozó fontosságára, örömmel constatálhatom, hogy itten nagyon kevés dolgunk lesz vele, mert itt ugyszólva uzsora ügyletek, mint azokat ezen törvény qualificálja, nem igen fordultak elő és most sem fordulnak elő.

Az itt kötött hitelügyletek, nem igen mutatják az uzsora ismérveit. Egy ügylet azonban itt szokásban van, a mely látszólag az uzsora ismérveit mutatja; és ez az ugynevezett elővásárlás, t. i. az itteni gabona és terménykereskedők már tavasszal vásárolnak a földmivelőktől gabonát, gyapjút vagy más terményt, a melyet azok aratás után szállítani kötelesek.

Ezen ügyletek azonban csak látszólag uzsora ügyletek; valóban pedig részint a keresk. tv. 258 §-ának 1. pontja szerint adásvételi, részint pedig az ált. polg. tkv. 1276 §-ában körülírt szerencseügyletek. Mind a két ügylet törvény által engedve van, uzsoráról tehát szó sem lehet.

Ha p. o. A.) tavaszkor vesz B.) től aratás után p. o. Augustus 1-én szállítandó 30 métermázsát búzát, a métermázsát 6 frtban és annak árát kifizeti és B.) azt a kikötött időben nem szállítja, a miért A.) a keresk. törv. értelmében az adott vételáron felül még az árkülönbözetet is követeli, noha ez kétszer annyit tesz, mint az adott vételár, miután az árkülönbözet törvényen alapuló kár-

követelés, világos, hogy az ilyen ügylet az uzsoraügyletek közé nem tartozik, noha az adott főke néhány hónap alatt megkettőztetett.

Ezek uzsoraügyletnek nem tekinthetők, mert itt az uzsora törvény 1 §-ában körülírt ismérvek egyike sem fordul elő; mert ép úgy mint a vételár emelkedett, ép úgy apadhatott volna is.

Én tehát ezen ügyleteket, ha nem színlettek, nem számíthatom az uzsora ügyletekhez, és azért azokra az uzsora törvényt alkalmazhatónak nem tartom, és azért a törvény 26 §-át vagy az osztrák uzsora-törvény 14 §-a szerinti fogalmazását vagy pedig annak egészbeni kihagyását legezelszerűbbnek tartottam volna.

Törvényünk ezen §-a szerint az uzsora törvény határozatai nem alkalmazhatók oly kereskedelmi ügyletekre, melyek bejegyzett kereskedők, mint hitelt nyerők által kötöttek. A törvény ezen rendelkezéséből következik, hogy akár legyen valaki kereskedő akár nem, ha mint hitelező kereskedelmi ügyletet köt oly egyénre, ki bejegyzett kereskedő, azzal uzsorás ügyletet köthet, mert arra az uzsoratörvény rendelkezései nem alkalmazhatók.

E szerint meg van engedve, hogy nem kereskedő kereskedőt uzsorás ügyletekkel kizsákmányolhasson, már pedig a szorultság kereskedőknél igen gyakran előfordul.

Ezen szakasz rendelkezését helyesnek nem tartom, mert az a kereskedelem és forgalomra gátlólag hat és mert a kereskedőt mint hitelt nyerőt, ki ép úgy szorultságba

jöhet, mint a nem kereskedő és a ki ép oly tapasztalatlan és könnyelmű lehet, mint más, az uzsorás körmei közé veti, annak privilegiumot ad, hogy ettől kizsákmányoltathatja magát. Nem kell-e a hitelt nyerő kereskedőt ép úgy védelmezni, mint más embert? A törvény ezt a bírónak egyenesen megtiltja.

Nem helyes továbbá ezen szakasz rendelkezése, mert ez a nem kereskedőt, mint hitelnyerőt, sem védi, és pedig azért nem, mert ezen törvény sok esetben ki fog játszani. A szorultságban lévő tapasztalatlan és könnyelmű ember, minden áldozatra kész lévén, mindenesetre azon eszközöz fog nyulni, mely szerint privilegiumot szerezhet magának az uzsora kölcsön felvételéhez, a melyet neki, mint nem privilegiált egyénnek, az uzsora nem fog adni; ezen eszközt neki a törvény ezen szakasz nyújtja; kereskedőül bejegyeztesse magát, és így mint privilegiummal bíró egyén az uzsorás áldozata lesz törvényes uton!

A kereskedők kivételét azért sem helyeslem az uzsora törvény hatálya alól, mert a törvény az uzsorát közérdekből korlátozza büntető törvényvel. Büntető törvényben pedig privilegiumot adni nem lehet.

Legezelszerűbbnek tartottam volna a törvény 16 §-ának kihagyását, vagy pedig legalább ennek az osztrák uzsora 14 §-a értelmébeni szövegezését, mely így hangzik:

„Az előző szakaszban foglalt határozatok nem alkalmazhatók oly kereskedelmi ügyletekre, melyekben él a hitelfadó mint a hitelt elfogadó kereskedő.“

Viszátérve az itt divó ugynevezett elő-

Szépirodalmi csarnok.

A kis tánczmester.

Kavanagh Juliától.

Angolból Fináozzy Ernő.

„Nagyon jó, uram, nagyon jó“ pattant fel bosszusan Legros, dühös érzelmekkel kísérvé e barátságos tüntetéseket — „nagyon jó; várhattak volna csókolozásaikkal, míg elmentem. Mindjárt meg fognak szabadulni tőlem! De mielőtt megyek, egyet-mást még el akarok mondani a szívem tájékáról. Ön uram,“ — Jakabhoz fordulva — „szemfényvesztő, akinek egyében se jár az esze, mint hogy boldogtalan rokonait költségekre verje; és ön, uram,“ — Jasmin felé, — „képmutató. Van szerencsém mindkettejüknek jó reggelt kívánni: ártatlan családom egy percig se tűrje tovább e ház szennyes jellemtelenségeit!“ Evvel Legros a szobát igen határozottan modorban elhagyta. Mégis, mikor a küszöbre ért, még egyszer visszafordult, hogy egy utolsó csapást mérjen rájuk: „Édes fiam“ mondá vigyorogva a tánczmesternek, „mielőtt távozom, még egy jó tanácsot akarok szolgálni: tanulj meg táncolni, édesem — tanulj meg!“

Jasmin hallotta, hogy képmutatónak nevezik. Minthogy jóindulatú ember volt, aki elméssel viseltetett egy reményeiben megszalasztott örökös kifakadásai iránt, egykedvűleg tűrte ez igaztalan bánásmódot. De a békéltetésnek is megvan a határa; s mikor Legros a fentnevezett merész megjegyzést ejtette, Jasmin fékezhetetlen dühének tetőpontján merevül odaszegte szemeit ellenfele lábaihoz, és az első keze ügyében fekvő tárgyat felkapta avval a szilárd elhatározással, hogy Legros fejéhez vágja. Fár nagy karos szék volt, amit éppen megragadott mégis a legnagyobb könnyü-

séggel megemelte, és kétségkívül véghez vitte volna szándokát, ha Jasmin Jakab nem veti közbe magát, s ha hirtelen hátat nem fordít Legros, aki nagy rémtüllel nyargalt le a lépcsőn, folyton rablót ordítva nyomban utána szaladó nejével és gyermekeivel együtt. Mihelyt Jasmin pillanatnyi dűhe lecsillapodott, rendkívül elszégyenkezett, hogy annyira nem bírt uralkodni önmagán. Szinte kedve kerekedett elsietni, s megkövetni Legrost udvariatlanságáért; de ennek a megrémült jó úrnak nem volt már se hirt, se hamva. Jasmin ezt nagyon bántotta. Az egyedüli érv, mely szívét könnyelíté, az volt, hogy amit tett, pusztán művészete védelmére tette, s hogy illetéknép eljárása mégis csak menthető. E gondolatot szánatalanszor ismételvén, végre maga is elhitte, hogy személyes érzelmek nem voltak rá befolyással, s hogy nem ő, hanem egyedül művészete lón megsértve. Jasmin Jakab gondosan ápolta benne ez utóhatást. Mikor a tánczmester végre viszonyerte lelke egyensúlyát, sietett rokonát nevének bemutatni, ki rögtön benntermett ajtó mögötti rejtékhelyéből (ahol hallgatta a Legros és férje közti perpatvart.) Csodálata azonban nem volt olyan, aminőnek Jasmin képzelte; noha azért még mindig elég idegesnek mutatkozott és bizonyára el is ájult volna, ha az ebédől hallatszó gyermekcipolás nem emlékeztette volna abbeli kötelességére, hogy gyermekeit egy kissé meglezesse. Minthogy azonban Jakab védelmébe fogta őket, ez egyszer megbocsátott nekik, sőt nyomban be is bocsátá őket a dolgozó szobába.

Nem akarjuk terjedelmesen elmondani, hogy töltötték e napot Jasminék, e napot mely egyenmely kellemetlenség dacára is szerencsésnek volt mondható. Jakab beszámolójánál sem akarunk sokáig időzni. Hisz az ő története igen egyszerű volt, s elmondása kevés szót igényel. Az első újság-cikk, mely oly sok zavart okozott, teljességgel alaptalan volt. Jakabnak nem volt 2 milliója; vagyona egyénel sem volt sokkal több; házas ember

is volt, — neje franczia —, s hét gyermek apja. Örökségről szó se lehetett. Jasmin Polydór azonban, mindezek hallatára egészen megnyugodott és jókedvűen dörzsölgette kezét. Jakab meséjének legkülönösebb része az volt, hogy az öcsesétől kapott darab arany volt tulajdonkép szerencsés-jének szülőoka. Jasmin ebben rendkívüli, soha nem hallott körülményt sejtett; s az egész dolog oly mély benyomást tett lelkére, hogy jó sokáig nagy természeti esodaként magyarázta boldog-boldog atának. Bizonyára, mondá, volt abban az aranyban valami titkos erő; úgy kell lennie; Jasmin úrnő is ezt mondja.

Minthogy a mi jámbor tánczmesterünk soha sem gondolt arra az eshetőségre, hogy gazdag rokonától van mit várnia, nagyon meg volt lepetve, mikor Jakab mindjárt első nap avval állott elé, hogy kötelességének vallja Jasminnak új lakást fogadni; mert hisz közvetve ő volt az oka, hogy a tánczmester régi szállását egy teljesen alkalatlan lakással felcserélte. Jasmin kezdetben hallani se akart a dolog felől; de utóljára is belenyugodott, és nem telt be e három nap, a mi Jasminnek családotul elhelyezkedett egy tágas, világos lakásban, mely ép oly távol volt a kereskedővilág székhelyétől, a St. Denis utcától, mint a divatos Chaussée d'Antintól. Akáltak csakhamar tanítványai is; de minthogy ezek nem a legjobban fizettek, előbb-utóbb mégis csak megbánta volna, hogy a St. Denis utcát elhagyta, ha a kedves és szeretetreméltó Jasmin Jakabné asszonyának az az okos és jó gondolata nem támadt, hogy tekintettel gyermekei folyton növekedő számára határozott évi díjt fog utalványozni rokonának; persze azzal a föltétellel, hogy az utóbbi minden művészetében elő forduló új táncz lépésre megtanítsa gyermekeit. Férje, kiről azt gyanítja a világ, hogy neki jutott észle a egész dolog, tüstént közölte e tervet rokonával. Jasmin érett megfontolás után (mert, bár nem szölt, az új lé-

vásárlási ügyletekre, a mondottokból azon következtetést vonom, hogy mindaddig, míg ezen ügyletek szinleltsege nem tűnik elé, ezekre vonatkozólag az uzsora törvény határozatai nem alkalmazhatók és e szerint k e r e s k e d ő i n k ezen ügyleteket most is bátran folytathatják.

Altalában ezen törvény, ha hiányai is vannak, helyes alkalmazás mellett mégis igen czélszerűnek fog mutatkozni, mert az uzsorások által hazánkban okozott erkölcsi és vagyoni pusztítások korlátozását, a társadalom vérszopói által földön futóvá lett ezer meg ezer szerencsétlen család jajkiáltásainak megszüntetését fogja előidézni, végül a koresmai hitel korlátozása egyfelől mérsékelni fogja a szeszitalok mértéktelen használatát, más felől megóvja népünk alsóbb osztályát az eladósodástól, a mint egyáltalában a törvény a nagy mérvet öltött vagyoni pusztításnak kellő határt vetend.

Városunk tanügyi tekintetben, hála a köznevelődés iránt áldozatkész polgárainknak — ismét egy nagy lépéssel haladt előre. Az iparostanoncok mindennapi rendszeres oktatása a befejezett ténynek tekinthető, a menyiben f. hó 10. én tartotta meg az iparosokai bizottság Ziffermeyer K. úr elnöklete alatt gyűlését, melyben elfogadtatták, s így hihetőleg a tanács által sem változtatattik meg, Martin J. igazgató úr tervezete, ki ez ügygyel tüzetesen foglalkozott. Lesz alkalmunk e kiválóan fontos mozzanatról bővebben is megemlékezni. Az iparos tanoncok iskolája egy előkészítő osztály — és 3 évfolyamra osztatik fel s a tanítást a bizottság ajánlatára, a helybeli állami polg. iskola, szerb iskola és közs. német iskola egyes tanerői — összesen 8-an — fogják eszközölni, ez ügyben már is tevékeny s buzgón működött Martin J. úr igazgatása alatt.

A telepítések és aldunai ármentesítések eszközzésére kiküldött kormánybiztos hatáskörére, jogaira és hivataloskodására nézve kiadott kormányrendeletet a „Nemzet” után a következőkben közöljük:

Az aldunai VI. és VII. öblözetekben levő ármentesített állami birtokok betelepítésére s nevezetesen az ezen öblözetekben levő Hertelendyfalva, Nagy-Györgyfalva és Gyurgyevo községek régi telepeseinek visszahelyezésére s a még rendelkezésre maradó telephelyek benépesítésére kormánybiztos küldetik ki, aki „Aldunai telepítési kormánybiztos” czím alatt működik, s pecsétül e czímnének körirata mellett az állam czimerét használja. A telepítéssel járó közigazga-

pésről szóló pont nagyon szűrt a szemét) beleegyezett és hűségesen teljesíté a szerződés kikötéseit, folyton atól remegve, hogy az ő tudta nélkül fedezhetnének fel valami új lépést, s így esküszegés és bűnrészesség gyanújába eshetnek.

Kevéssel ezután Jasmin hosszú levelet írt Legrosnak, melyben a legszerűbben mentette magát, s egyszersmind részletesen értesítette rokonát Jasmin Jakab házasságáról, családjáról és iránta tanúsított jóakaratról. Legros, ahelyett hogy kibékült volna, Jasmin levelét, becsülete ellen intézett közvetlen sértésnek vette. Egyedüli válasza, melyre méltatta rokonát, az volt, hogy Polydort és Jakobot saját lelkiismeretük kínos furdalásaira bizza, de hogy részéről nekik megbocsátani soha sem fog. Különös, hogy Bourreux, is megörült Jasmin jó szerencséjének: igaz hogy tán még jobban megörült volna, ha a dolog másképp fordul: de meg volt vele így is. Mikor a St. Denis utca lakói egy izben arról értesültek, hogy egész vagyona egy évi járandóság, mely vele együtt sirba száll, s hogy ennek következtében semmije sincs, amivel rendelkezhetnék, tekintélye nagyban megapadt: de örömmel el kell ismerünk, hogy azóta természete előnyösen megváltozott.

Jasminék boldogok és jól érzik magokat. Jasmin egy kissé bántotta az általános polkámánia: de utóbb avval is megbékült. Nejét szebbnek tartja, mint valaha; gyermekeit bálványozza. Egészen véve ő azon ritka emberek közé tartozott, akik mindig boldogok és elégedettek. Végkép kiment az eszéből, hogy egyszer valamikor gazdagnak hitte magát, noha állítólag még mindig emlékszik arra a szerencsétlen herce-hurczára, melyet divatos szállásának köszönhetett.

(Vége.)

tási teendők végzésére s jelesül a telepítés befejeztéig az állami és törvényhatósági közigazgatás közvetítésére Hertelendyfalva és Nagy-Györgyfalva községek részére Torontálmegyébe egy s Gyurgyevo község részére Temesmegyébe szintén egy tiszteletbeli megyei szolgabíró, mint „megyei helyhatósági biztos” küldetik ki, a kik a kormánybiztosnak vannak alárendelve; továbbá lesz élémi raktárnok, egy pénztárnok, orvos mérnök s a megfelelő csendőrségi s végül segéd-és szolgaszemélyzet. A telepítendő községek végleges szervezése iránt a kormánybiztos tesz javaslatot, s addig, míg ezen alapon a községek megalakulnak, úgy a község ideiglenes szervezése, mint a községi teendők ellátása iránt átmenetileg maga intézkedik. A kormánybiztos közvetlen a miniszteriumnak van alárendelve, előirt hatásköréhez s a miniszteriumtól vett meghagyáshoz képest jár el, de a közhatalmokkal és hivatalokkal közvetlen is érintkezhetik. Vitás esetekben a helygymintiszter határoz; azonban halasztást nem tűrő intézkedés szükségese esetén a kormánybiztos saját felelősségére azonnal is intézkedhetik.

A kormánybiztos ellenőrzi, s a hányzor jónak látja, megvizsgálja a megyei helyhatósági biztosok egész működését; felfolyamodási hatáskört képez; kinevezi a raktárnokokat és a segéd-személyzetet; fegyelmi hatáskört gyakorol az általa alkalmazott személyzet felett; a rendelkezésre bocsátott hitel keretén belül felveszi vagy a pénztárnok által fevéri az állampénztárakból a pénzügyi segélyt; havonként felterjeszti a pénzügyminiszteriumhoz a számadásokat, valamint a közelebbi szükséglet előirányzatát, felügyel a telepesek egyszerű elhelyezésére s házaiknak czélszerű és a községek végleges tervébe lehetőleg beilleszthető építésére; rendelkezik a beltek és földek czélszerű ideiglenes kiosztása és hasznosítása iránt; elősegíti, hogy a települőknek keresetforrása nyíljon, hogy munkákra szerződtessenek, felügyel és szükség esetében intézkedik, hogy az élelmezés megfelelő és olcsó legyen; hogy munkaképtelenek, a mennyiben hozzátartozóik által el nem láthatók, megfelelő ellátásban részesíttessenek, s hogy azok, kiknek ideiglenesen keresetforrásuk nincsen, vagy pedig keresetük csak később fog jövedelmet hajtani, hitelben ellátást vagy élémi szereket nyerjenek; a jószágigazgatóság segédkezése mellett gondoskodik a vetőmagról, főfelügyeletet gyakorol a közegészségügy, az egyházi és iskolai ügy, valamint a népesedési mozgalom fontos nyilvántartása, s főleg a közérkölség és koresma-ügy felett; az érdekeltek, továbbá szakértő mérnökök és a jószágigazgatóság meghallgatásával megállapítja a községek határát, a beltek nagyságát és felosztási módját, a kiadandó kertekek, a telepesek és zsellérek számát, a papí, tanítói és községi földeket s ezen tisztek viselőiben, földben s egyéb közjövödelemben kiadandó járandóságait; felülvizsgálat alá veszi a régi telepesek igényeit; az új települőknek az 1871 XVIII. t. cz. szemmeltartása mellett telepedési jogot ad, s amennyiben azok nem ideiglenesen, hanem végleg telepítettek le, őket a község kötelékébe fölveszi, intézkedik a szegényügy végleges rendezése s a szegényeknek az egyes községek közti arányos felosztása iránt; intézkedik az ideiglenes közlelmezés czélszerű és olcsó berendezéséről; meghatározza a közutakat, a közmunka kirendelését és annak kirendelési módját; vitás esetekben határoz

Precceptor kerestetik.

Koppancs pedellus úr tíz álló hónapon át bortól és haragtól vörös ábrázolja emberies formájára változott vissza. Ráfordította a nagy kulcsot az iskola kapujára; szeptemberig fű nőhet a közsöbén.

Beütött a nagy vakáció!

Az iskolás gyerekek tíz hónapon át táplált ragyogó ábrándja, esábitó álma, mely a drákói törvények által megtiltott égi gyönyörűségek paradicsomkapuját feltárja az élvágyó gyerek seereg előtt.

A „zseni-gyereket” is elővette a kosztos gazdája. Kitisztogatta az iskolaportól, a mennyire lehetett; rendbe hozta vásott ruháit s mintán a hosszú év alatt elég gyönyörűséget szerzett professzorainak s neki, haza küldte az édes apjához. Legyen benne annak is öröme.

Felrakta a delezsáncz kocsiára, adott neki az útra igen sok bölcs praktikus tanácsot és igen kevés pogácsát. A mi megfordítva jobb lett volna. Így történt, hogy a hosszú útca réme, a Zseni-gyerek szerencsésen haza érkezett.

Az én minden mystikus és csodálatos iránt fogékony kedélyemmel fogva teljesen igazatadok a közmondásnak, hogy a vér nem tagadja meg a vért.

De hogy X. úr, — (engedelmet kérek, ha becsületes nevével pontosan nem szolgálhatok, de úgy hiszem olyan forma szó a neve, a minővel a garázda maeskat kergetik ki a szobából s ki, sub rosa mondva, a rágalmazó közhit szerint olyan hivatalban pusztítja az álladalom pénzét, a milyenre csak minden más kenyérkereső pályáról quietált halandó adja rá a fejét —) mondom, hogy X. úr ráösmert e borzas üstökű nebulóban a saját vére, azt merőben a hihetetlen csodák közé kell számítanom.

A taeskó naptól elült areza úgy keresztül-kasul volt karmolva meridianusokkal, mint egy

gy személyi, mint tárgyi tekintetben, hogy a telepítendő községek közül melyik község szükségletei ideiglenesen miként fedeztessenek, hogy ezen szükségletek fedezésére azok, kik adót ugyan nem fizetnek, azon adó arányában, melyet fizetni lennének kötelesek, szintén szorítottassanak; javaslatot készít egyéb állami és közszolgáltatások egymásutáni behozatala, s a földek váltáságarának megállapítása és törlesztési módja iránt; végül javaslatot tesz a kormánynak azon átmeneti intézkedésekre nézve, amelyek kormánybiztos működésének megszűntével szükségessé válnak.

Az utasítás ezenkívül megállapítja a szolgabírói hatáskörrel felruházott megyei helyhatósági biztosok teendőit. Az orvos, mérnök, pénztárnok, valamint a többi segéd-személyzet közelebbi teendőit és hatáskörét a kormánybiztos állapítja meg. A kormánybiztos intézkedései ellen felfolyamodásnak a miniszteriumhoz van helye, s a kormánybiztos, a megyei helyhatósági biztosok, s a segéd-személyzet költségeit az államkincstár viseli.

Közeli dolgokról a távolban.

A mint, elhagyva otthonomat, Páncsovát, itt a távolban magam elé idézem képét, egész erővel tör fel bennem az érzés, a melyet oly őszinte melegséggel s kétség kívül mély pszichológiai igazsággal fejezett ki a költő: Most, hogy távol vagyok tőled, most szeretlek igazán!

De nehogy valaki ennek lélektani incidensét pusztán abból a körülményből magyarázza ki, hogy a távolsággal a tárgynak csak nagy s tán épen előnyös vonásait tartjuk meg, az apróbb fogyatkozások pedig elmosódnak képzeletünkben! Mert hiszen ellenkezőleg, a hogy erre beljebb tartunk a szép hazába, úton útfelen nem egy dolog érzékenyen figyelmeztet, hogy mi még sokban hátra vagyunk. Teszem, már az a körülmény, hogy alig indulsz hazulról útnak, Zimonyban már meg kell állnod és — akár a patriarchalis szekérutazás ősi módja szerint az esthomály megakasztja útad s meg kell ott hálnod. Nézz aztán egy kicsit körül Zimonyban, hát azt a — mondhatnám — elegánsan élénk kávéházi esti életet pancsovai létedre még meg is irigyled; még azok a csinos, sőt díszes újságtáblák is, miket ott találasz, igen kellemetlenül juttatják eszedbe a mi kávéházaink asztalain rendetlenül heverő újszgyűrt, rongyolt képes újságok meztelen limlomát. (Pardon, a Leseveréimben is igen szép táblákban nyújtózkodnak a lapok. Haj, csakhogy azokat vajmi kevesen forgatják.)

Mindenki átlátja, ha tovább haladva tovább is tennék ez irányban észrevételeket, a mi városunkra nem egy folt tapadna még.

Mégis nyíltan vallom és érzem a költő fenti szavait és erős ellenszenv támad bennem azok irányában, a kik folyton lá me n-

globus; a fején két garas nagyságu kopasz foltok; suszter és egyéb fajta inasokkal vivott nehéz harczok, a közelmúlt daliás idők trophaeumai ékeskedtek.

A tuskés fejű nebuló a szülei ház korlátlan ótalma alatt másnap már kezdé feltárni ismereteinek gazdag tárházát.

Elsőben is a szomszéd gyerekeket fenytette meg alaposan, hogy hangzott bele a hosszú útca. Nyilván előre meg akarta alapítani tekintélyét a kis emberek előtt, miből azonban a szülők között derekes perpatvar tört ki.

Majd egy körmönfont constructóis gumi puszkával szerencsésen lelőtte a háziasszony néhány galambját s kiűtette a fehér Pamina Kandúr fészémet. Ez esetben pedig a háziasszony látott casus bellit.

Hiába! zseni a gyerek.

Később furfangos excursiókat rendezett a szomszédos gyümölcskertekbe megsarczolva minden megehető természetményt, a közeli ligetből pedig len egész csapat csupasz madár fiókokat hordott haza; hihetőleg bonczani tanulmányokat tett rajtok.

Az igazság kedvéért ki kell azonban nyilvánítanom, hogy odahaza sem állott különben a dolog. A bútorzat romlott-bomlott; egyetlen egy négy lábú széknak sem volt már több három lábánál s a törött ablaktáblák száma rémségesen felszaporodott. Csodálatos módon fogytak a papa szivarjai s csempészett dohányja. A superlatós kasznói fiókból ugyan ily fölfoghatlan módon tűnezett el az apró pénz, pedig a szakácsnéra sem lehetett rá fogni, mert az nem nyúl semmihez, úgy is mindent a magának tekint. Tudom is én, hogy mért?

Zseni ide, zseni oda, már erre Siczki úr is — bizony eszembe jutott a neve a, megsokalta a lángész gyerekeknek a rendes életéről való illetőz aberrációját s azt gondolta, hogy jó lesz a fűhöz perceptor fogadni. Ha így folytatja, felgyűjtja ezt a nagy falat.

tálnak, hogy a sors e városba vetette őket, s méltatlankodó érzés ama lázasan önző törekvés láttára, a melylyel városunkból el máshova jutni óhajtanak.

Városunk sok apró fogyatkozása mellett is a tisztességes kényelem minden nem szerénytelen követeléseit már meglehetősen képes kielégíteni s csak egy kis fordulatot vegyenek a viszonyok, gyors haladásra nyujt ez irányban kilátást. S mondhatjuk, csak kicsinyes, életrontó ábránd keresi e tekintetben kétes távolban szebb világát. Mert hiszen nem a köznapi aprólékos kényelem főföltétele a megelégedett szép életnek; a boldogság nem pusztán sima aszfalton terem s nem a gázvilágítás fényéből veszi melegét.

Azt hiszem nem is nagyon idealistikus az a fölfogás, hogy az élet mindennapi gondjait, a kenyérkereset fáradságait a keresett kényelemnél sokkal inkább megédesíti bizonyos nemesebb hivatásteljesítés tudata s a csak kissé is nemes hajlamu szív nem közönséges kielégítést, sőt varázst talál a nem köznapi szellemi életben és küzdelemben.

E végvidéki város pedig nem is nagyon régen egy egészen új szellemi aerába lépett, a mely nem véve számba a politikai küzdelmeket, minden irányban élénk szellemi forrongást szült s oly állapotokat teremtett, a melyek a kényelmes természetnek ha nem is kellemesek, de legalább is érdekesekek a figyelmes szemlélőnek; és ingerrel bírók a tevékenyebb hajlamu szellemekre nézve. Bármely foglalkozása, állása, hivatala legyen most valakinek, e szellemi forrongás közepette úgy szorosabb hivatásán belől, mint azonkívül, ha csak egészen indifferens nem, vagy mereven önző, megtalálja a maga kisebb vagy nagyobb terét, a melyen működve, nem csak igen mélyreható fejlődésnek a menetét mozditja elé és gyorsítja, hanem oly tevékenységet is talál, a melynek érzete jóval inkább képes megsegíteni, sőt megédesíteni napjait, mint bármely nagy városi kényelem.

Pedig ily törekvéshez mondom nem is kell valami különösebb idealistikus fölfogás, hanem csak egy kis lelkiismeretes kötelességérzet, a melyet csak egészen kufár szellemtől nem szoktunk várni.

Kell-e aztán különösen hangsúlyoznunk, hogy az ily tevékenység mennyire emeli az életkedvet és a kölcsönös bizalmat, mennyire előmozditja az élénkebb érintkezést, lerontja annak kicsinyes személyes akadályait: azaz, mennyire élénkíti nemesíti, gazdagítja a társadalmi életet és szellemet.

Más nap már eljött a tanító úr, — a ki városszerte ismeretes derék tanító, híres Nimród és humoros ember egy személyben, — mint becsületudó emberhez illik, déli féltizenkettőkor és teljes ornatusban. Rajta diszeleg az elmaradhatlan fehér mellény, mely egy évtized óta osztályrészese élete minden jelentősebb momentumának, illedelmes leemelni ezilinder kalapját, minden ezilinder kalapok e tiszteletré méltó ősapját.

Siczki úr éppen íróasztalánál görnyedezett írással elfoglalva. Látszott, hogy nem tanult mestersége az írás.

Ötven év körül járó összetöpreődött zingár emberke. Szürke volt rajta minden. Az ábrázata, a melyre több ráncot képzelni sem tudok gyalog szerrel járó phantasiámmal. Leharapdált bajsa, szakállja; tövig nyestet szindelszöghaj borított tarkója, a mivel ügyes produktiókat tud elkövetni. Előbb a szemöldökéig letolja, aztán le húzza a füléig, a mi nem utolsó gymnasztikai mutatvány, szürke volt a ruhája, sőt az ünge is, a mi mindenestrem emelte a színek harmóniáját, de megenge-dem, hogy kivételes esetekben fehér is szokott lenni.

A tanító úr kifejté jövetele okát és célját. — Hein! maga a tanító, a ki gyerekeket tanít? — aztán az én fiamat is tanítani szeretné, — mi? Újjon le. Nincs szék? Akkor hát csak álljon, attul nő az ember. A tanító úr megköszönte. No jó, hogy jött, — a fiú igen kedves, okos, szófogadó, ezenfelül zseni-gyerek, igenis. Itt van az írása is, mond atyai büszkeséggel rámutatva egy tintába mártott tyúkláb lenyomatokkal teli diktandóra. Valóságos zseni, — bizonyítványa egy kicsit gyöngye ugyan. Félreösmerték a professorai, igenis. De hol bujkálhat az a gyerek?

A zseni-gyerek pedig éppen a kerítésre hajló nagy eperfa tetejéről hajigálta a járókelőket. A mi időtöltésnek igen szeretetreméltó módjai közé tartozik. Volt is dolga az önzetlen hűségű szakács-

Hanem épen a társadalmi élet pangása legérezhetőbb és legnagyobb fogyatkozása a mi városunknak és ez irányban a panaszok csak ugyan indokoltak: de épen ezen csak úgy segíthetünk, ha nem a kétes távolba fordul szemünk, hanem egyenesen megvetve az elkívánczolás kislelkű divatját bizó törekvéssel segíteni iparkodunk bajainkon és kitöltteni nyilvános életünk hiányait.

Dicsérem a „Végvidéket”, hogy ez életeti, mert ha nem is könnyebb, de mindenesetre dicsőségesebb dolog göröngyös kisvárosi kövezeten járni egyenesen, mint aszfalton és homályos ritkán illettett petróleumlámpák világánál keresni az igazságot, mint a gázvilágítás fényes lángjainál!

Budapest.

M. M.

B. Kemény Gábor Pancsován.

Magyarország közlekedési minisztere lejött az aldunai vidékre, hogy személyesen meggyőződjék a viszonyokról. Megtisztelte a mi határunkat is látogatásával, megszemlélte a sokat emlegetett töltéseket, meg a Tisza torkolatát, az átmetszési munkálatokat, tehát mindazt, a minek az Alduna vízi közlekedésében oly fontos szerepe van.

10-re volt megizeneva a miniszter érkezése. Már jóval 8 óra előtt gyülekezett a pancsovai értelmiség a Temes partján: várva a helyi hajó indulását. Szemközt a sziget magas sudarai komolyan nézegették magokat a szöke víz habjaiban, mintha tudni akarnák, vajjon elég ünneplésy mezben fogadják-e városunk előkelő vendégét. Mert a pancsovai tisztviselői kar és a polgárság kitünőbbjei már ott várakoztak teljes díszben a túlparton. Ott láttuk Sztancsich György főispán vezetésé alatt Gromon Dezső kormánybiztos, Christian Antal polgármestert, Nagy György szegedi jószágigazgatót, Tallian Béla torontálmegyei alispánt, a városi hatóság képviselőit, az itteni törvényeszeknek, hivataloknak, intézeteknek, hatóságoknak küldöttéit kik majdnem teljes számmal megjelentek hódoló tiszteletöknek kifejezést adni.

Beszálltunk a díszesen fellobogozott helyi hajóba, és indultunk az üde esti levegő áramlatában kis folyónk sima vizükrén. Odakinn aztán néhány kellemes órát töltött a társaság, jóízű tréfákkal fűszerezve a beszélgetést. Végre megadták a jelt, hogy jön a Drenkova. A színes tüzesillagokat szóró röppentyűk égnek szállottak, a tüzöltök zenekara rábuzta a himnus lélekemelő hangjait, néhány perc, és a ministert vezető hajó kikötött Pancsova határán.

Ó Nagyméltóságának kíséretében voltak: Sándor, hácsmegyei főispán, Schmausz alispán, Dániel Pál és György Endre országgyűlési képviselők, Bezerédj Pál, selyemtenyészési kormánybiztos, Rapaios osztálytanácsos, Ulmann forgalmi igazgató....

A tulajdonképeni fogadtatás csak másnap reggel ment végbe. Pancsova városa részéről Sztancsich György főispánunk üdvözölte talpraesett lezsedben a ministert, kiemelve, mennyire szívén hordja városunk a telepítés és ármentesítés ügyét. A miniszter rövid válaszában elmondá, hogy igen fontosnak tartja ő is mindkét ügyet, s ép azért

nénak, míg le tudta húzni a fáról s be tudta lökdölni a szobába.

A gyerek tüstént rosszat sejtett, mihelyt megsandította a tanító urat. Rá is gyűjtött egy keserves nótára. Erre az apja azt mondta, hogy jól hátha teremtette, a mire a fiú meg azt mondta, hogy még jobban bömbölt.

— Mért bögsz te? Itt a precceptor úr, mártól fogva együtt fogtok tanulni, értetted?

A perversus nebulónak azonban más fogalmai lehettek a vakáció örömeiről s vészjóslón tekintett a tanító bácsira, ki azonban nem igen ijedt meg. Mint nevezetes Nimród, hozzá szokott vált már, holmi apróbb fajta vadállatok nézéséhez.

— Hát látta a fiút? Derék, életre való gyerek, zseni-gyerek. Egy kicsit pajkos, hiába, a jó vér nem lesz viz. Igenis. Aztán mi legyen a bér hónapoként, utólagosan fizetve?

A tanító úr gondolta magában, hogy ő biz egy német nagyhercezségért se bajlódik ezzel a rüppökkel, de valamin mondandó azt felelte, hogy 12 forint a bér, havonként ugyan, de előre fizetve.

A kis szürke emberke félig felemelkedett székéről, megdöbbenve nézett a tanító úrra, fejbőrért mesés gyorsasággal tologatta fel s alá.

— Seregeknek ura. Tizenkét forint! Megörült az úr vagy sajn forintokban beszél?

A tanító úr az mondta, hogy ő mindig osztó értékben beszél.

— Hallatlan! Osztrák értékben. Hát tudja maga mennyi az 10 + 2 forint? Tudja? igenis nem tudja. Vakmerő impertinentia. Egy tanító és 12 forintot mérészkedni kizsárolni! En nagy úr vagyok, érte, 2000 forintot és átalányokat húzok a magas álladalmi cassából s ha én azt mondom egy darab földre, cassáim elássis, hát primae classis, ha mindjárt csupa kavics meg szikla is az egész; a mihez pedig ész kell, több mint a mennyi egy regemencz gyerekhajásárnak van.

A tanító úr engedelmét kért; de azt hiszi,

személyesen is meg akart győződni a dolgok állásáról.

1/27-kor érkezett be a helyi hajó. A kilépő ministert a parton Petrikovics társulati igazgató és Kutilánya vállalkozó fogadták. Miután a miniszter Sztancsich György főispánnal kocsiba szállt, az utána következő hintók egész sorával a helybeli selyemfonoda épületébe hajtatott. Itt Bezerédj Pál kormánybiztos, Tordai György, és Follini urak fogadták a ministert, ki teljes melegezését fejezte ki az intézet felett, melyre városunk méltán büszke lehet.

Ezután gyalog a népkert gyönyörű ligetein haladott át a miniszter kíséretével. Nem győzte eléggé dicsérni városunk e gyönyörét, s megjegyzé, hogy mióta elhagyta Budapestet, oly jó levegőt sehol sem élvezett, mint itt, a mi népkertünkben. Innen kiérvén, a társaság újra kocsira szállt: Pancsova határán Sztancsich főispán és Christian polgármester elbucszáltak, s Hertelendifalva első házána Vizkelety helyhatósági biztos fogadta az érkezőket. Utóbb a csángótelepek sorain keresztül haladva, a töltést szemlélte meg behatóan Ivanovái. Itt újra hajóra szállt és visszafelé haladt megállapított programja szerint a Tisza torkolatáig.

Vajha kedvező benyomást vitt volna magával a nagyméltósága, s vajha mentől gyakrabban kínálkoznék alkalmunk ily kitünő vendéget fogadni vidékünkön!

Az utolsó közgyűlésből.

A rendkívül érdekes és sok tekintetben döntő fontosságú ülésnek, melyen Sztancsich főispán úr elnökölt, a következő határozatait emeljük ki:

A régi kórházi és a jelenlegi honvédlaktanyai épületeknek kölcsönös kihasználása immár befejezett tény. A közgyűlés elhatározta, hogy a honvédlaktanyában egyelőre az itteni leányiskolának négy osztálya fog elhelyeztetni, egyúttal azonban a vallás és közoktatásügyi miniszter fel fog kérteni, hogy az épület adaptálási költségeinek viselésével majdan 8-osztályúvá kiegészítendő helybeli leányiskola oda jöjjön. A holdvilágútczai épület, mely már most szabaddá válik, részben a Fröbelféle gyermekkertnek, részben pedig a polgárfiúiskola mellé felállítandó műpariskola műhelyének elhelyezésére fog szolgálni.

A lovassági laktanya ügye is már nagyot haladt. A közgyűlés ugyanis a tanácsnak tette feladatává a múltgy honvédelmi minisztertől némi módosításokkal helybenhagyott építési tervzetnek keretén belül intézkedni, nevezetesen az épület létesítésére vállalkozót keresni.

A torontáli megyegyűlésnek a csángótelepítésre vonatkozó köriratát a közgyűlés tudomásul vette tekintettel azon örvendetes intézkedésekre, melyek azóta a magas kormány részéről a telepítés ügyében történtek.

A városi adóhivatal javaslata egy új hivatalnoki állás szervezése iránt elfogadták.

A polgármester úr indítványára a múltgy közlekedési ministerium fel fog kérteni, hogy először is a Temes folyóról szedendő be- és kiviteli vámszedési jog újlag 6 évre meghosszabbítsák, másrészt pedig, hogy a Temes folyónak a várost érintő része ezentúl államilag szabályoztassék, illet. fentartassék és kezeltesék.

hogy lelkiismeretes és szakértő tanító bizonyára jobban megérdemli azt a keserves 12 forintot, a mért egy hónapon át kinlódik ilyen vásott gyerekekkel mint a minőnek a tekintetes úr fiacskája látszik. Micsoda, még a gyereket vakmerőskölik césárolni? — a zsenigyereket! Mikor magának olyan sincs.

A tanító esendés phlegmával válaszolja, hogy van neki külömb, még pedig nyolez.

A kis szürke emberke — ki azonban saját állítása szerint nagy úr, még sokáig dühösködött, hogy egy tanító miként vetemedhetik ilyen zsarolásra, hogy az ő fiát az előtt maga a direktor tanította őt kemény forintokért, hogy ő ezt az esetet nem hagyja abba, följelenti a tanítót az igazgatóna, a kapitányságnál, sőt ha kell, magánál a miniszternél s ezen felül kitéti az újságokba közmegvetés céltáblájául, igenis, meg hogy a tanító úr jól teszi, ha ajánlja magát istenhírvél, különben sem akar a fiából szerbet nevelni, fel is út stb.

A tanító úr könnyebben lélekzett, midőn megköszönve a szíves vendéglátást, behetette maga után a utczakaput, megmenekülve a győztes ellenség kartácsaitól, miket a zseni-gyerek hajigált kitünő ügyességgel utánna.

A házból még egyre hangzott ki a lárna, veszekedés, perelés. Még a házi kutyát is utánna uszították volna, ha lett volna.

Jámbor olvasóm, nehogy azt véljed, hogy ez a história úntatásodra fundáltatott ki. Nehány napja történt. A mikor meghallottam, tüstént eszembe jutott a hinduk vallási hite a lélekvandorlásról.

Ha az ember lelke a test holta után valamely állapotban élhet tovább: nem képzelhető e ez megfordítva is? s hogy ebbe a mi szürke emberkénkbe nem valamely pályáját befejezett hason-szörű négy lábú éli e tovább világát s károsítja az álladalmat évi két ezer forintokkal és átalányokkal?

Ki tudná a természet titkát kifürkészni?

K. L.

A közgyűlés végül elhatározta egy öt tagú bizottság kiküldetését oly célból, hogy a pancsova-kubini ármentesítő és belvízszabályozó társulatnak eddigelé a város területén történt működését megvizsgálja és erről a közgyűlésnek jelentést tegyen.

HELYI HIREK.

* **A pancsovai szabadelvű pártnak** törvényhatósági tagjai egy f. hó 11-kén tartott értekezleten elhatározták, hogy méltóságos Sztancsich György főispánja 10-ik évfordulóját ünnepélyesen megüli s ez alkalommal a főispán úrnak életnagyságu mellképét saját költségökön megfestetik. Az arcképet, mely a díszterem díszítésére fog szolgálni, Vastag György birneves festőnk fogja készíteni, úgy hogy Pancsova városa a tény alkalmi ünnepélyességén kívül egy nevezetes művészeti értékkel bíró képet is fog majdán a magáénak vallhatni. A mint értesültünk, Vastag még a jövő hét folyamán érkezik városunkba.

* **Szabadságra** mennek és részben már mentek városunk közhivatalosai közül Péter Pál főjegyző, Wittigschlager Károly rendőrfőnök, Dr. Nenadovics Ljubomir tiszt. városi orvos, Rakiesics Sándor alkapitány, Spiegel kórházi gondnok, Lőcz József aljegyző, Deutsch Béla, a bejelentési hivatal főnöke.

* **Pályázatok** a hivatalos lap jul. 6-ki számából: A pancsovai kir. törvényszéknél aljegyzői és egy joggyakornoki, a pancsovai kir. járásbírósnál joggyakornoki állomásra.

* **Előmunkálati engedély.** A közlekedési miniszter Klein Frigyes Antal mérnöknek, Fricke Henrik vállalkozónak és Pálffy Ferenc ügyvédnek az Ernesztházától Temesváron át Pancsováig vezetendő másodrendű gőzmozdony vasutvonatra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

* **Dr. Horváth Lajos,** budapesti tanár és phylloxera-biztos e hó 8-kán érkezett meg szerbiai útjából Vénii fehértemplomi phylloxera-biztos kíséretében Pancsovára. Rövid idei ittlétük után tovább indultak Fehértemplomba.

* **Esküvő.** F. hó 12-kén vezette oltárhoz Szudarszky György Tamásseváci kereskedő Konstantin Draginya k. a-t, Illies János el. isk. igazgató sógorneját.

* **Az írók és művészek párisi útjában** városunkból Dr. Alföldi Izidor vesz részt.

* **A helyi német lap** 54-ik mult heti száma hevesen kikel egyrészt a városi hatóság, másrészt a Dunagőzhajózási társaság itteni ügynöksége ellen azon állítólagos mulasztásokért, melyeket a nevezettek Gr. Degenfeld tábornagytól utolsó látogatása alkalmával elkövettek volna. Mint illetékes helyről értesültünk, az egész hír rosszakaratú koholmány. Mert először is ő nagyméltósága, Gr. Degenfeld május havában tette meg hivatalos látogatását. Az itteni városi tanács pedig már április hóban kapott átiratot a katonai hatóságtól, mely szerint a helyben állomásozó sorsgyalogszólalj át fog helyeztetni. Másodszor nem igaz, hogy ő nagyméltósága munkások és kubikusok társaságában jött be a vesztegzártól. A Dunagőzhajózási társaság ügynöke maga nyilatkozatot tett közzé a nevezett lap 55-ik számában, mely szerint ő nagyméltóságának külön esolnak állott rendelkezésére. Harmadszor végre Gr. Degenfeld tábornagytól megérkezése hivatalosan semmiféle polgári hatóságnak tudomására nem jutott: így tehát fogadtatásról az utóbbi részéről nem lehetett szó. Ami egyébiránt a vesztegzár és a temesi kikötő közti közlekedés kezdetleges és semmiképp sem helyeseltető voltát illeti, arról volt alkalmunk nekünk is kedvezőtlenül nyilatkozni.

* **Az aratás** már mult héten kezdetét vette. Árpaaratás javában folyik: a buzát is már néhol aratják.

* **Színházi játékrénd** a német színházban. Szombaton, f. hó 7-én Berg népszínművét adták: „Egy szó a birodalmi tanáchoz.” Vasárnap 8-kán: „Egy házmaster a külvárosból, vagy: Bécsi vér” bohózat Langertől. Hétfőn Klapp kintő vigjátéka: Rosenkranz és Gildenstern került színre. Csütörtök: „Eros szerek, vagy férfiak, vigyázatok!” Rosen Gyula 4 felvonásos vigjátéka.

* **A helyi selyemgombolyító-ban,** melyet az itt járt közlekedésügyi miniszter is megtekintett, f. hó 9-kén kezdtek meg az orszózást. Egyedüli ilyfajta gyára lévén eddig az orszóznak, mindenfelől Szegszárdról is, Újvidékről is ide hozták a nyers anyagokat feldolgozás végett.

* **Országos vásár** volt városunkban f. hó 8. 9. és 10-kén. A kívánlat és kelet elég nagy volt.

* **Kéménytűz** volt f. hó 7-kétől 8-kára éjjel, a Jabukai-út felső részében, Illies el-iskolái igazgató házában. Mire a tűzoltók a helyszínre siettek, a tűz már teljesen lepadt. Ugyancsak a felső városban nagy égés volt 12-kén; két ház teljesen elégett.

* **Értesítés az osztrák-magyar tisztviselő egyesületből:** Az egyesület az 1883. tanév folyamára is vagyontalan tisztviselők gyermekei és árvái részére tanítási és tanfelszerelési járulékokat fog engedélyezni a végből, hogy a nevezettek a bécsi „Frauen-Erwerb-Verein“-nek, ugyszintén a monarchia mindkét felének egyéb iskoláit látogathassák. Az e célra szánt egyeleti nyomatványokon kiállított kérvények f. év augusztus havának első napjáig az I. ált. tisztviselő-egylet takerék-és előlegszövetkezeténél Pancsován benyújtandók. Mindazon tagoknak, kik már az 1882. tanévben élveztek a mondott kedvezményt és azt továbbra is élvezni óhajtják, szintén külön e célból folyamodniok kell. Minden egyéb tudósítás, valamint a két Patzelt-féle ingyenes hely betöltésére vonatkozó értesítés nyerhető a pancsovai takerék-és előlegszövetkezet titkáranál, Schrodt Gyula úrnál. Ugyancsak nála kaphatók a kérvényekre használandó egyesületi nyomatványok is.

Helyi közlekedés Pancsova, Belgrád és Zimony közt:

Indulás Pancsován, d. e. 7 és 10, d. u. 4. ó.
Zimonyban, d. e. 8 és 12, d. u. 6. ó.

VIDÉKRŐL.

A Temesvárt megjelenő „Temesvarer Lloyd“ eddigi szerkesztője Strasser Albert visszalépett a lap vezetésétől. Eddigi munkatársainak egyike lesz az utóda.

Felölős szerkesztő: **Wigand János.**

Főmunkatárs: **Dr. Fináczy Ernő.**

Kiadótulajdonosok:

Wigand János és a „Beck & Koszaniacs“ cég.

HIRDETÉSEK.

7098 sãm.

tkvi. 1883.

Árverési hirdetemny.

A pancsovai kir. törvényszék mint tlkvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Torontálmegye árvaszéke végrehajthatónak Sorger Sámuel pancsovai lakos végrehajtást szenvedett elleni 100 frt. tőke követelése ennek 1873-évi január hó 1 napjától járó 8 % kamatai 19 frt. 50 kr. perbeli, 8 frt. 40 kr. végrehajtási, valamint 18 frt. 50 kr. megállapított jelenlegi és még felmerülendő költségeknek kielégítése végett **1883 évi September hó 15-ik napjának délelőtti 9 órakor** a kebelbeli telekkönyvi hatóság helyiségében az ezen törvényszék területén fekvő Pancsova községe 2844 számú tlkjkvveben foglalt következő ingatlanok u. m. az A + 1. sor és 5220 hrsz., 1 hold 886 □ öl szántó 305 frt. 5221 hrsz. a felvett 322 □ ölnyi házhely és 5222 hrsz. a 9 □ öl bejáró 440 frt. 07 kr. és 5223 hrsz. alatt felvett 1 hold 1295 □ öl szöllő 1902 frtban ezennel megállapított kikiáltási ár mellett külön-külön el fognak árvereztetni és akkoron magasabb ígélet hiányában a kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

A venni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben vagy ova-dékképesnek nyilvánított értékpapirokban bñuatpénzül letenni.

Kelt a pancsovai kir. törvényszék mint tlkvi hatóságnak 1883-évi május hó 28-án tartott üléséből.

Mihajlovics
jegyző.

Popovics.
h. elnök.

6048 sz.

tkvi. 1883.

Árverési hirdetemny

A pancsovai kir. törvényszék mint tlkvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a torontálmegyei árvaszékek végrehaj-

tatónak kérelmére 34 frt. tőke követelés, ennek 1878 évi január hó 1-ik napjától járó 8 % kamatai, 24 frt. 70 kr. perbeli, eddig megítelt 9 frt. 70 kr. végrehajtási, valamint ezen árverési kérvény után megállapított költség behajtása végett a Bagyul-féle 264 sz. sztmihályi házközösség végrehajtást szenvedőnek lefoglalt és a Sztmihály község 848 tjkönyvi lapon felvett következő ingatlanai végrehajtási árverés alá kerülnek, ugymint: a 264 össz. sz. ház és 800 □ öl házhely 100 frt. becsértékben, 3^{sz} hold II. oszt. szántó 140 frt. becsértékben, 5 hold III oszt. szántó 200 frt. becsértékben, 1 hold I oszt. kaszálló 50 frt. becsértékben, 8 hold II oszt. kaszálló s 160 frt. becsértékben 447 □ öl gyümölcskert 5 frt. és 640 □ öl szöllő 30 frt. becsértékben, összesen 685 frt. becsértékben.

Az árverésnek a megállapított árverési feltételek szerinti megtartására **1883 évi Augustus hó 30-ik napjának délelőtti 9 órája** a sztmihályi község házában határnapul tűzetik ki.

Az árverésre kített ingatlanok magasabb ígélet hiányában a fent érintett határnapon becsáron alól is a legtöbbet ígéletnek eladatni fognak.

A kikiáltási ár az elárverezendő ingatlanok becsértéke, annak 10% százaléka pedig a bánatpénzt képezi.

A vevő tartozik a vételárnak felét az árverés napjától számítandó egy hó alatt, a második felét pedig két hó alatt mindenkor az árverés napjától számított 6% kamattal együtt írásbeli kérvény mellett a pancsovai kir. adóhivatalnál befizetni és a megtörtént lefizetést ezen törvényszéknél bemutatni.

A többi árverési feltételek a telekkönyvi hatóságnál és a sztmihályi község házában betekintheők.

Ezen árverés a fent érintett ingatlanoknál feljegyeztetni rendeltetik.

Miről valamennyi érdekeltek, a végrehajtható pedig azzal értesittetik, hogy az árverési hirdetemnyt a „Végvidék“ cz. helybeli lapban egyszer közzététetni és a közzétételt igazoló lapszámot az árverést megelőző 8 nap előtt ide betérjeszteni tartozik.

Pancsován a kir. tszék tlkvi hatóságnak 1883 évi május 7-én tartott üléséből.

Mihajlovics
jegyző.

Dessewffy
elnök.

Értesítés.

Van szerencsém Pancsova város és környéke tisztelt közönségének tudomására hozni, hogy helyben, Jagodits-féle házban, (Jabukai utca 121 sz.)

papir-, író- és rajszerek eladásával egybekötött

KÖNYVKÖTÉSZELET

nyitottam.

Fentemlitett szakban gyakorolt több évi működésemmel fogva azon kellemes helyzetben vagyok, hogy minden előforduló munkát, mint: jegyzőkönyveket, nyalábtáblákat hivatalok és irodák számára, könyvtári és iskolai köteteket, díszmunkákat, fali kossarakat, óratartókat, szivartartókat, varró vákosokat és levéltartókat, ízlésesen, tartósan és jutányosan kiállithatok.

Papirkereskedésben állandó készletben tartok miniszter-, iroda-, és fogalmazvány-papírt, kereskedelmi levélpapírokat és borítékokat, levélpapírt katulyákban kezdő betűvel vagy anélkül, rajzpapírt, itatós és csomagoló papírt, továbbá aczeltollakat, tolltartókat, írónokat, vörös és kék ceruzákat, rajztusokat és festékeket, Radirtörlőket, tén-tát, pecsétviaszt, tolltokokat stb. mérsékelt áron.

Tisztelettel

Beck Imre.